

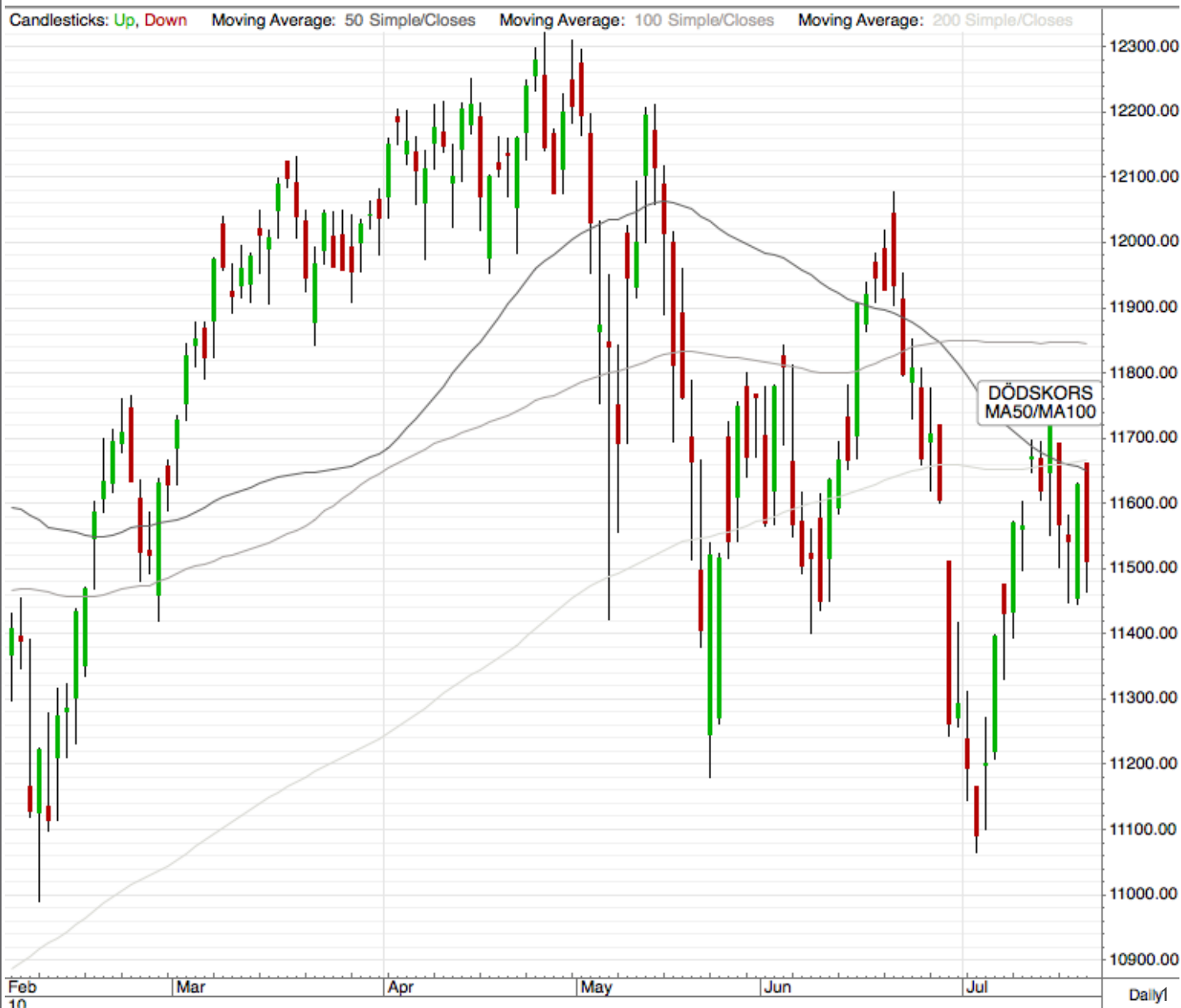
Dödskors på Kanadabörsen

TEXT: CORNUCOPIA

HEMSIDA: <http://cornucopia.cornubot.se/>

2010-07-22

^GSPTSE S&P TSX Composite 2010-02-02 - 2010-07-21 11513.33 -116.55

Nu har även Kanadabörsen visat upp ett döds kors med ett MA50 som brutit ner genom MA200. Bland de index jag följer så har alltså S&P-500 (USA), GSPTSE (Toronto), FTSE (London), CAC40 (Paris), All Ordinaries (Australien), Bovespa (Brasilien), Hang Seng (Hong-Kong), Nasdaq Comp (USA), Dow Jones (USA) och Nikkei (Tokyo) visat denna formation. Kvar är nu bara Tyska DAX och Stockholmsbörsen OMXS30.

Jag har tidigare redovisat hur en försäkringsstrategi skulle fungera där man säljer varje gång MA50 går ner genom MA200, och köper när MA50 stiger, detta för OMXS30 och för S&P-500. För OMXS30 var utfallet en 10x så stor procentuell vinst som "sitt still i båten". För S&P-500 var utfallet +68% istället för -27% för den som suttit stilla i den så bankomhuldade båten.

Värt att notera är att de flesta säljsignaler med den banalaste varianten av metoden är fel, men man fångar de stora nedgångarna, och det är där man drar in slantarna på att ligga likvid istället för att klamra sig fast på båten i tron att "börsen stiger alltid över tiden".

Så sannolikt är även döds korset på Torontobörsen även det felaktigt den här gången, men allt man missar är lite uppgång, man förlorar inga peng-

ar på att bli likvid. Vinster man aldrig haft är inga förluster.

Nedan testar vi strategin sedan år 2000 i en veckochart. Jag har därmed bytt till MA10/MA40, givet att det ungefär finns fem handelsdagar i veckan, vilket får vara en acceptabel kompromiss så vi får med allt på samma graf.

Av säljsignalerna ser man att tre av fem (undantaget den nya, som vi inte har facit på än) signaler var felaktiga. Men låt oss räkna ut resultatet trots tre av fem felaktiga signaler. En köpsignal var felaktig.

Med 100 andelar i index hade man 900 000 pengar mot slutet av år 2000. Den som satt stilla i båten hade 900 000 på depån, och den som sålde hade 900 000 på konto.

2003 köpte man tillbaka på nivån 6800. Bankbåten var värd 680 000, och MA-investeraren köpte nu 132 nya andelar.

Dessa såldes 2004 på 8400. Bankbåten hade nu 840 000 i värde på depån, och MA-investeraren hade 1 108 800.

För dessa köpte man tillbaka på nivån 8800, och det blev alltså 126 andelar i index.

Dessa såldes på 11500 och gav då 1 449 000 pengar, mot bankbåtens 1 150 000 pengar.

För 12 100 köptes 119 andelar, som sedan såldes på 13 800 och gav 1 642 200 pengar. Bankbåten hade här 1 380 000 pengar.

På 14 300 köpte man sedan 114 andelar. Dessa såldes sedan 2008 på 13 600 och gav då MA-investeraren ett belopp om 1 550 400 pengar mot bankbåtens 1 360 000.

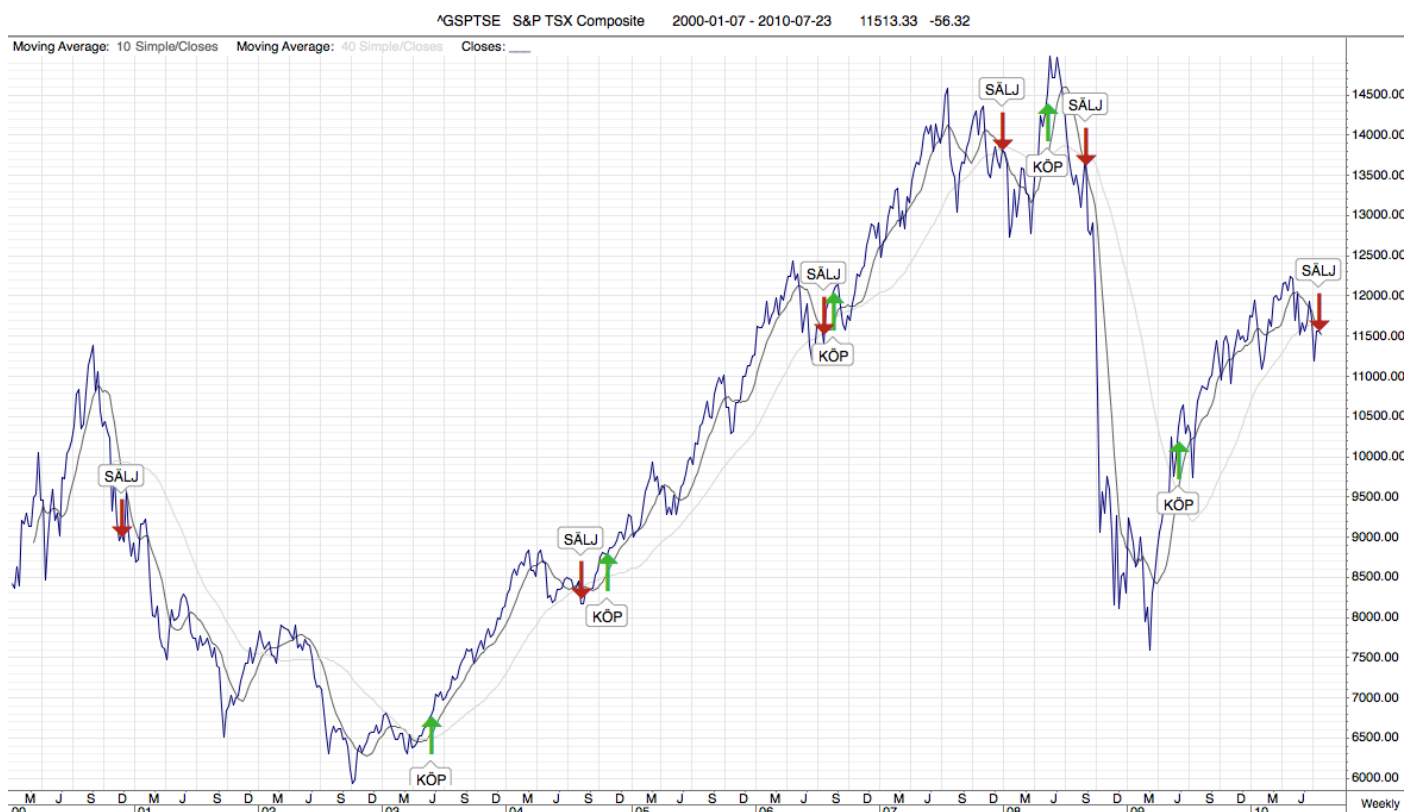
Sedan kraschade börsen.

2009 köpte man tillbaka 152 andelar på 10 200. Bankbåtens värde är här 1 020 000 pengar, och MA-investeraren 1 550 400.

Med signalen som kom nu säljer MA-investeraren sina 10 200 andelar på 11 500 och har nu 1 748 000 pengar mot bankbåtens 1 150 000.

Bankbåtens vinst år 2000-2010 är ca 37% och MA-investerarens vinst är 108%, eller ca 3x så stor procentuell vinst. Trots att de flesta säljsignaler var felaktiga, och att köpsignalen 2008 var felaktig.

En mer raffinerad metod, som dock kan börja lämna öppet för tolkningar är att signalen bara gäller när ▶

MA200 pekar i samma riktning som signalen. Endast sälj när MA50 bryter ner genom en fallande MA200 och endast köp när MA50 bryter upp genom stigande MA200. Då blir det sälj på 8400, köp på 6800, sälj på 13600 likvid sedan dess. 8400 pengar växer i så fall till 1 679 000, dvs något sämre än ovanstående exempels 1 748 000.

Man kan här välja metod. Antingen ignorera det nya dödskorset i GSPTSE, eftersom MA200 fortfarande är svagt stigande, eller så säljer man allt man har i Kanada nu och går likvid. Courtaget svider dock, men man får ta det

som en försäkringskostnad. Bär mig emot att sälja mina Crescent Point (TSX:CPG) och Peyto (TSX:PEY.UN), men jag skulle bli mer f-b på mig själv om jag satt med hela vägen ner på en dubbeldipp än om jag fick köpa tillbaka dyrare.

Kan tillägga att på dödskorset i S&P-500 i början av juli så gick vi likvida i allt pensionssparande, inklusive PPM (kort räntefond där får motsvara likvid).

Åtminstone det senare decenniet har metoden iaf gett högre vinster och

samtidigt lägre riskexponering i såväl OMXS30, S&P-500 och GSPTSE. Metoden fungerar inte något vidare om börsen rör sig sidledes. Man får alltså fundera på om man tror på en sidledes rörelse eller stora rörelser på världens börser.

Ovanstående uträkningar är utan skatt, och förutsätter alltså kapitalförsäkring eller pensionssparande så att reavinster inte beskattas. Jag har inte med schablonbeskattningen ovan, men den ändrar inget i sak, eftersom både MA-investeraren och bankbåten drabbas lika av detta. ■

Nytt bolag in i portföljen - Alder Resources

Vi har på senare tid sett flera exempel på framgångsrika juniorbolag inom guldsektorn i Colombia (Ventana t.ex.). Anledningen är att landet är rikt på mineraler och dessutom mer och mer får ryktet om sig som ett mining-vänligt land.

TEXT: SCORIS

HEMSIDA: <http://www.scoris.blogspot.com/>

2010-07-19

Colombia är väldigt underexploaterat vad gäller prospektering av nya fyndigheter men det här är något som så smått börjar ändras då fler företag börjar inse potentialen i landet.

Nya spännande guldjuniorer gör mig alltid intresserad och Alder Resources (ALR.V) faller definitivt in i den kategorin. Man kan dra vissa paralleller till GBB med ALR. De är likt GBB ute efter en stor ytnära (open pit) bulk-deposit och bolaget själva jämför området med Gramalote-fyndigheten som ligger ca 4 mil därifrån (GBB jämför sitt område med Osiskos stora fyndighet i närheten som har en liknande mineralisering som GBB's Granada). Gramalote ägs genom ett JV tillsammans av AngloGold-Ashanti och B2gold och har en NI43-klassad fyndighet på 2.4 Moz med snitthalten 1 g/t. ALR's område heter La Montañita och ligger endast 4 mil från Medellin med bra infrastruktur nära. Området omfattar 1000 hektar, varav ~30 hektar är mineraliserade kullar och berg, de

har även som jag förstått det förköpsrätt på ytterligare 2500 hektar i direkt anslutning. Artisaner (ursprungsbe-folkning) har under 80 år brutit höggradiga vener med synligt guld i marken här så starka indikationer på att det verkligen existerar guld i backen finns, nu gäller det att borra området och komma upp med en NI43 klassning.

ALR fick tillsammans med köpet av La Montañita även tillgång till en teknisk rapport (NI43-kompatibel) som bl.a. visar på att prover från vener innehöll 186.5 g/t guld, 272 g/t silver och 0.93 % koppar, så starka indikationer på mineraliseringen finns redan. Börsvärdet är mycket lågt, bara ca 15 MCAD så det finns utrymme för kurslyft om ALR kan visa på ekonomiska halter vid La Montañita. Det gjordes för någon månad sedan en övertecknad PP på 25 cents så kapital till en första explorationsomgång finns på plats. Ny CEO sedan i fredags är Rene Bharti som kommer från Forbes

& Manhattan gruppen som bl.a. står bakom Avion och Vast. ALR har även ett område i Yukon nära det av Kinross uppköpta UW's White Gold project, men fokus kommer att ligga på det lovande området i Colombia och det också anledningen till mitt köp av aktien. Borrningar vid La Montañita förväntas sätta igång om ~1 månad.

Obs! Handeln är tunn så man får ha lite tålamod när man ska köpa i den här aktien. ALR bör dessutom i det här stadiet ses som en lottsedel/krydda i portföljen, även om indikationerna på att guldet finns där är rätt tydliga i och med den primitiva brytning som sker redan idag efter ytnära vener i backen, så finns inget som garanterar att den kommande borrningen blir en framgång. Exploration är exploration.

Följande nyhetsbrev har börjat att bevaka [ALR-storyn](#). ■

TA på bostadspriser

Idag kan man läsa att en större andel hushåll nu tror på stigande bostadspriser. Andelen har ökat till 49 procent i juli, jämfört med 47 procent i juni. Allt enligt SEB:s boprisindikator.

TEXT: FLUTE

HEMSIDA: <http://flutetankar.blogspot.com/>

2010-07-12

Samtidigt kan man läsa att en mäk-lare i Stockholm säger att priserna på bostadsrätter i Stockholms innerstad fallit med 10-15 procent sedan toppen i februari. Villapriserna i Stockholms-området har dock inte sjunkit lika mycket.

Bostadsrätter i Stockholms innerstad får väl med tanke på de absurda prisnivåerna anses vara den mest bubbliga delen av den svenska bostadsbubblan. Att de sjunker får därför ses som en indikator på att en allmän prisnedgång kan vara påbörjad. Vi ska dock inte glömma att denna nedgång ännu inte är bekräftad av Mäklarstatistik, som visar på en nedgång på bara en procent från februari till maj vad gäller bostadsrätter i Stockholms innerstad.

Det spekuleras i att nedgången kan orsakas av det tandlösa bolånetak som Finansinspektionen slutgiltigt presenterade förra veckan, och som jag kommenterade då.

För att försöka få fler ledtrådar om vart bopriserna är på väg har jag roat mig med att göra lite teknisk analys (TA) på bostadspriserna. En av de simplaste formerna av TA är att titta på när olika glidande medelvärden korsar varandra. Bloggrannen Cornucopia beskrev nyss en liknande modell vad gäller aktiemarknaden. I mitt fall tittar jag på småhuspriser kvartalsvis, vilket är vad man får ut från Statistiska Centralbyrån (SCB). På SCB:s hemsida finns än så länge bara statistik fram till första kvartalet 2010, och kvartalsvis statistik finns bara bak till 1986. I diagrammet nedan har jag ritat in fem (röd linje) och tjugo perioders glidande medelvärden. Observera att jag inte tittar på inflationsjusterade priser som jag brukar, utan på de nominella priserna.

Klicka på diagrammet för att förstora det

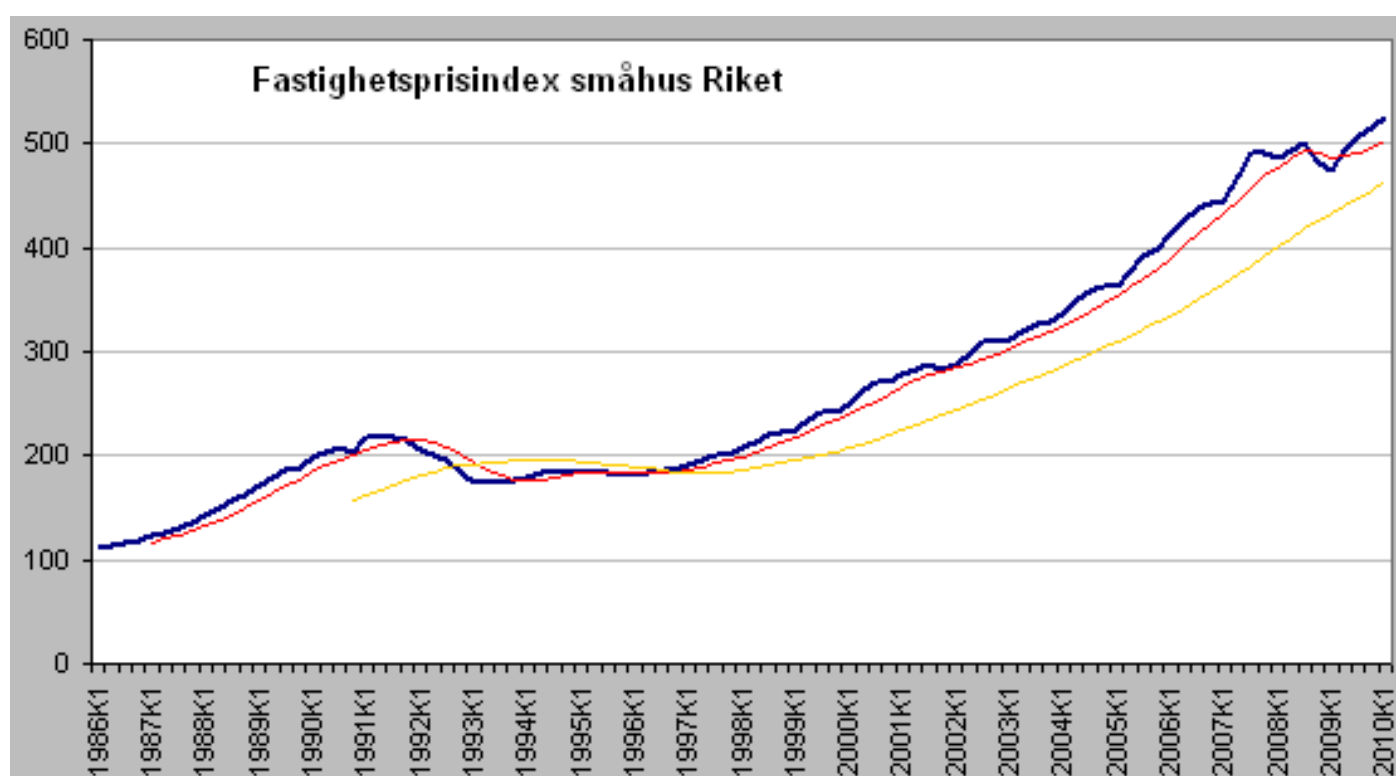
Här ser vi att småhuspriserna gav en köpsignal i början av 1997, då fem pe-

rioders glidande medelvärde korsade tjugo perioders glidande medelvärde. Sedan dess har vi inte fått någon säljsignal.

Lite mer avancerade TA-metoder är MACD och RSI. I diagrammet nedan ser ni hur de ser ut från andra kvartalet 1994 och framåt. Beräkningsmetoderna för dessa indikatorer gör att de inte går att få fram förrän en bit in i dataserien.

Klicka på diagrammet för att förstora det

MACD gav köpsignal tredje kvartalet 1997, då MACD passerade EMA9(MACD), vilket också bekräftade den köpsignal som getts av fem och tjugo perioders glidande medelvärden. Första kvartalet 2009 gav MACD en säljsignal, då MACD bröt ned genom EMA9(MACD). Denna säljsignal får dock mest ses som en varningssignal, då den inte bekräftats av de glidande medelvärdena. ▶

RSI var tredje och fjärde kvartalet 2007 uppe så högt som 99, vilket var en indikator om att den svenska bostadsmarknaden var nästan så överköpt som den kunde vara (maximum för RSI är per definition 100). Därefter vände RSI ned för att studsa upp igen från andra kvartalet 2009. RSI har dock inte nått upp lika högt som i slutet av 2007, vilket också bekräftar att denna sista uppgång på den svenska

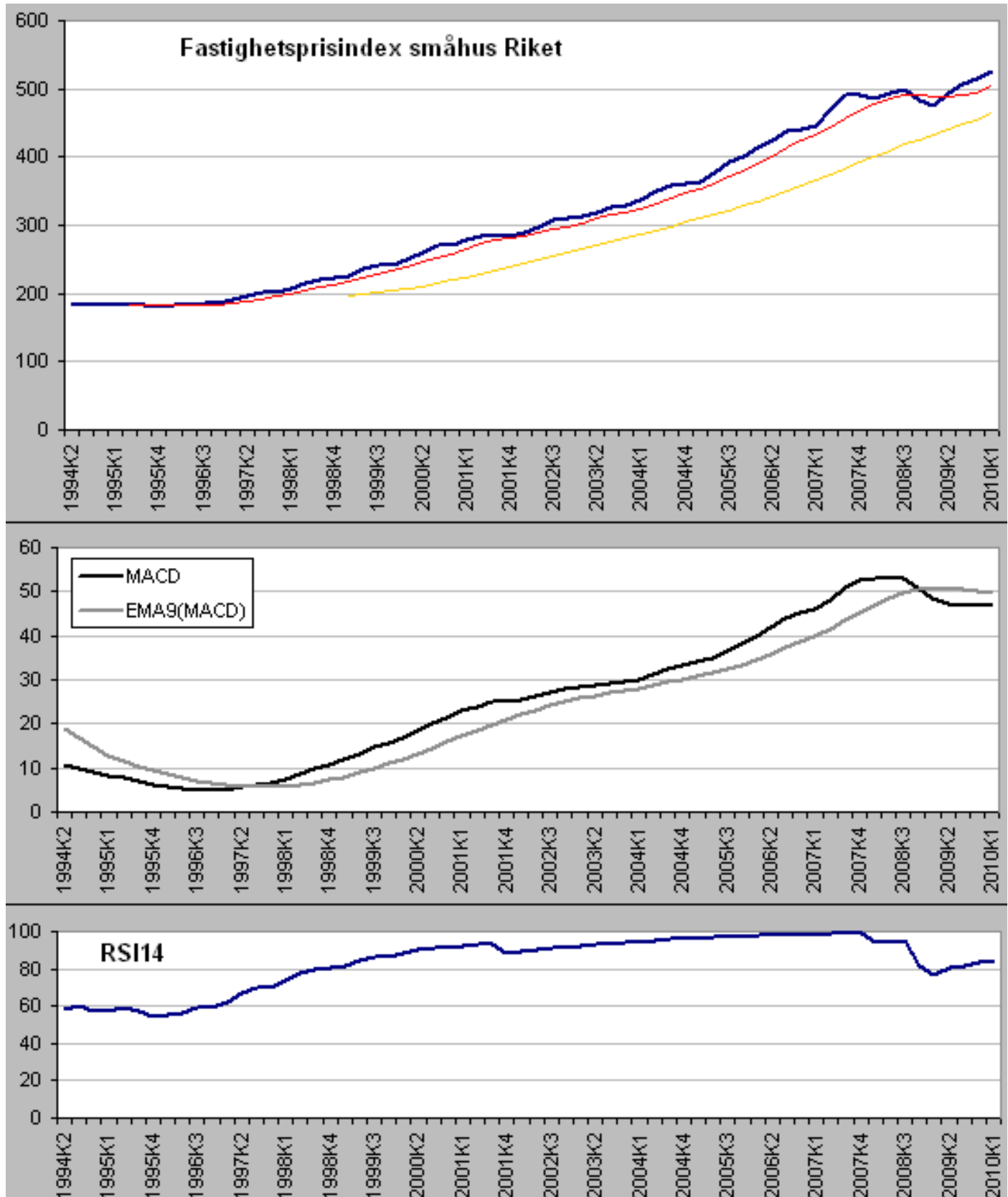
bostadsmarknaden inte är att lita på. Vi har alltså en så kallad divergens mellan RSI och priserna - högre priser än förra toppen, men lägre RSI.

En enkel teknisk analys av svenska småhuspriser verkar alltså indikera att vi är någonstans nära toppen på marknaden. Återstår att invänta bekräftelse från de glidande medelvärdena, men två av tre tekniska indika-

torer pekar alltså mot nedgång. Jag får säkert anledning att återkomma i frågan.

Tillägg 15:13:

Den som gick på den tekniska köpsignalen och köpte sig en bostad 1997 gjorde som ni säkert alla vet en lysande affär. Jag själv hoppade på tåget lite sent och köpte min ▶

nuvarande bostadsrätt i slutet av 2001. Sedan dess har dess marknadsvärde mer än fördubblats. Nu är det ju lite svårt att tajma bostadsköp och -försäljningar, då de beror på så

många andra fundamentala faktorer här i livet - jobb, studier, giftermål, barn. Därför kommer jag inte att sälja min lägenhet och ta hem vinsten. Men hade jag varit singel och inte behövt

ta hänsyn till en familj, med allt vad det innebär av barnens skola, sambons jobb och sånt, så hade läget varit annorlunda. ■

Skämttest

De stackars bankerna har nu blivit utsatta för sitt skämttest. Man har testat hur de skulle klara en ökad arbetslöshet på 0.6%, ett börsfall på måttliga 20%, om tillväxten i BNP skulle bli 3% sämre än önskat (ungefär noll alltså), samt om räntan skulle stiga på de obligationer som de har satt som säljbara, dvs dessa skulle falla i värde. Lägre räntor än när räntan var som högst för Grekland i maj bör tilläggas...

TEXT: CORNUCOPIA

HEMSIDA: <http://cornucopia.cornubot.se/>

2010-07-23

För att få ett begrepp om det där med säljbara obligationer, så påminner jag läsekretsen om hur det såg ut för SEB:

Finansiella tillgångar till verkligt värde: 670 990 MSEK

Finansiella tillgångar som kan säljas: 65 988 MSEK

Finansiella tillgångar som innehas till förfall: 1 500 MSEK

Knappt 10% av de finansiella tillgångarna har satts som "säljbara", resten låtsas man alltid behåller sitt nominella värde, men kan t ex vara grekiska statsobligationer.

För SEB:s del innebär stresstestet att man kollat om banken tål att 10% av tillgångarna faller med 20% i värde, dvs totalt 2%. Japp, SEB klarade att deras totala tillgångar faller med 2%... Resten bokförs enligt principen mark-to-trichet eller har åtminstone inte haft i åtanke när det gäller

stresstestet.

0.6% i ökad arbetslöshet är också ett skämt. Det är som bekant ingenting om ekonomin viker igen.

Allra roligast är att man gjort bedömningen att risken att ovanstående inträffar är en chans på tjugo. Jag skulle vilja se hur de räknat ut att det bara är 1/20 chans/risk att arbetslösheten stiger med 0.6%, att börsen faller 20% eller att räntorna stiger...

Sanningen är förstas att de inte har en aning om sannolikheten för detta, ungefär som sannolikheten för att finanskrisen skulle inträffa (=0). Faktum är att 0.6% i ökad arbetslöshet inte ens kan kallas för en svart svan. Det vore inte ens chockerande om arbetslösheten stiger med 0.6%. För övrigt har börsen fallit mer än 20% (minst) två gånger de senaste 10 åren, så hur risken för detta kan vara en gång på tjugo år är väldigt svårt för mig att förstå. Kanske skall man helt enkelt förbjuda någon att sälja aktier

till lägre pris än de köpte för?

Att däremot spanska banker inte klarar ens detta väldigt lamma test säger något om hur illa det ligger till med dem.

Detta kallas för worst-case. Det är det inte. Finanskrisen vi just genomlidit var värre än det man testat för nu med betydligt lägre tillväxt än enligt "worst case", och betydligt stigande arbetslöshet. De grekiska räntorna under skuldskrisen i maj var högre än man testat för nu. Och oavsett så testar man alltså bara "säljbara tillgångar" och inte de verkliga tillgångarna. Antagligen därför att varenda franska bank skulle målats ut som i riskzonen om man tittat på totala tillgångar. Eller så har de franska bankerna hunnit sälja av sina risktillgångar till ECB inför stresstestet. Annars hade det blivit panik. Vem testar ECB?

Mer detaljer finns länkat hos blogggrannen Musik @ Centrifugen. ■